

Хлопці

Євген Гребінка

Учора я дививсь, як хлопці
Гуляли на толоці:
Здається, крам там продавав один,
Другі в опуки тощо грали,
То в дучку булку заганяли,
А далі здумали скакати через тин.
Хлоп'ята там були і прості, і письменні,
І кожний з них по-своєму скакав: —
Один летів як навіжений,
Знай, визвіривсь на тин, та біля його й став;
А інший, голову, мов той москаль, задравши,
Пряменько витягнувсь та й скочив через тин,
Та як же вривався об землю, вражий син,
Колошу розідравши.
А виборного хлопчενя
Так скаче високо, так здорово літає!
"Воно мале зовсім, од чого ж так скакає?" —
Собі подумав я
Та й придивляться став: аж сее бісеня
Як хоче скочить, то аж в землю присідає
Та й присне разом відтіля!
Як ні крути, а правди нігде діти:
Коли б, як виборного діти,
І другі вміли присідать,
То, може б, і вони зуміли так скакать.